

ΠΕΡΙ ΜΕΤΡΩΝ.

ὅτι ἀνεπιτήδειον ἔστι πρὸς μῆθοποιίαν. τὸ δὲ κρητικόν, ὅπιτιδέιον. δέχετο δὲ καὶ λύσας, τὰς εἰς αὐτὴν κα-
λεμύρους πάνας, καλεῖται δὲ καὶ ὑπὸ αὐτῆς τῆς ποιητῆς, κρητικόν. Γοσαῦτα περὶ τῆς ἐννεα μέτρων τῆς
μονοειδῶν καὶ ὁμοιοειδῶν παντὸς δὲ μέτρων ἀδελφότητος ἔστιν ἡ τῆς οὐταία συλλαβῆ. ὡς δὲ οὐταία (εἶ) αὐ-
τῶν καὶ βραχέων καὶ μακρῶν. καὶ παρὰ τὴν μέτρον εἰς τῆς οὐταίας περατῆς λέξιν. ὅτι ἐπιλήπια ἔστι τὰ μὴ
ἔτιος ἔχοντα.

Δημητρίας τῆς Τεικλιῆς.

Ἰσπερ ὅτι παρὰ τὰ μέτρα πλὴν τῆς δακτυλικῆς, καὶ διποδίας μετρείται καὶ ἀνέρχεται μέχρι τῆς πεντα-
μέτρων. εἰ δὲ μονόμετρον τὸ ἔχον πόδας β. δὲ μέτρον τὸ ἔχον πόδας δι. τεικέμετρον τὸ ἔχον 5. τετραμέ-
τρον τὸ ἔχον 4. πενταμέτρον τὸ ἔχον 5. καὶ περατῆρος ἔτι περὶ αὐτῶν. πάντος δὲ μέτρον, πλὴν τῆς δακτυλικῆς
ἀποθέσης ἢ τοῖς καταλήξεσι εἰσὶ τῆς ἀρες. βραχυκατάληκτον. κατὰληκτικόν. ἀκατάληκτον. καὶ ὑπερκα-
τάληκτον. καὶ βραχυκατάληκτον μὲν ἔστιν ὡς ἐν ᾧ δὲ δειγματι ἐπι τῆς μονομέτρου εἰπεῖν, ὅπερ ποδὸς
ὅλας δέει) πρὸς ἀπαρτισμόν. οἷον, τὸ φεῦ φεῦ. ἢ τὸ ἰὼ ἢ τὸ ἔα. ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἔστι βραχυκατάλη-
κτα δὲ τὸ ἔχειν μὲν τὴν ἑνα πόδα. τῆς ἑτέρου δὲ λείπειται. κατὰληκτικόν δὲ, τὸ δὲ ὁμοῖον μίας συλλαβῆς
πρὸς ἀπαρτισμόν. οἷον, τὸ ἰὼ μοι ἢ τὸ ὠμοίμοι. ταῦτα γὰρ μονόμετρα ἔστι καταληκτικὰ δὲ τὸ ἔχειν
ὅλον πόδα καὶ μίαν συλλαβὴν. ἢ τοῖς ἡμισυ ποδὸς. λείπειται δὲ μίας συλλαβῆς πρὸς ἀπαρτισμόν. ἀκα-
τάληκτον δὲ ὅπερ ἀπληροσμήρους ἔχει αὐτὸ πόδας, οἷον, τὸ ἰὼ ἰὼ. ἢ τὸ ἰὼ ἰὼ ἢ τὸ φεῦ φεῦ ἰὼ. ταῦτα γὰρ
μονόμετρα ἔστιν ἀκατάληκτα. δὲ τὸ ἀπληροσμήρους ἔχειν αὐτὸ πόδας, καὶ μὴ ἐλλιπεῖς ὡς τὰ εἰρημύρια.
ὑπερκατάληκτον δὲ, τὸ ἔχον ἀπληροσμήρους αὐτὸ πόδας, ἔχον δὲ καὶ συλλαβὴν μίαν πλείονα εἶρη) δὲ πλὴν
τῆς δακτυλικῆς, ὅτι τῆς μόνον καὶ μονοποδίας μετρείται, δὲ τὸ εἶ) αὐτὸ πόδας τεισυλλάβου. ὅτε μὲν
οὐδὲ ἀπληροσμήρους ἔχει αὐτὸ πόδας, λέγει) ἀκατάληκτον. ὅτε δὲ πλείονα συλλαβῶν ἔχει, λέγει) κα-
τάληκτικὸν εἰς συλλαβῶν. ὅτε δὲ δύο, καταληκτικόν εἰς δισύλλαβον. καὶ ἔχει γὰρ ἐν τούτῳ χώρῳ τὸ
βραχυκατάληκτον ἢ τὸ ὑπερκατάληκτον. ὡς οἱ μετρικοί φασί. ταῦτα καὶ ἐπι δὲ μέτρα καὶ τεικέμετρον,
καὶ τῆς λοιπῶν συμβαίνει τὰ πάθη.

Τοῦ αὐτοῦ περὶ σημείων τῆς κοινῆς συλλαβῆς τῆς ἐντὸς
κειμένων τῆς βίβλου.

Ἐπειδὴ περὶ οἱ παλαιοὶ τὰ περὶ γραμματικῆς συντάξεως ἄμφοι, σημεία πᾶσι βραχέως ὅπινοῦσαντες πα-
ραδειδῶκασι, ὅτι ἐν τῷ πᾶσι διωάμιν καὶ τῶν ὡς αὐτὴ εἰποῖ τις ποιότητα τῆς συλλαβῆς καὶ τῶν πρὸς
φορῶν δὲ ἀνωσκειν ἐχομῶν. συλλαβῶν δὲ μοι καὶ οὐ σοιχείων εἶρη), ἐπειδὴ τὰ μὲν σοιχεία κατ' αὐ-
τὰ κείμην, ἐδεμαῖς πινθ μετέχει διωάμειος. συληφθέντα δὲ καὶ οἷον ἐνωθέντα πρὸς ἀλλήλα καὶ
τὰς συλλαβὰς ἀποτελέσαντα, διωάμειος τῆς τινος καὶ ποιότητος ἔχει. ἐπενοήσαν δὲ ἄλλα τε ση-
μεῖα. τόνους φησὶ καὶ πνύματα καὶ τὰ λοιπά. ἀ δὲ καὶ πρὸς φθόγγας ἀνόμασαν. ὡς πρὸς τῶν ᾠδῶν
καὶ τῶν ἐκφώνησιν τῆς συλλαβῶν συντηγούσας. πρὸς τοῖς τῆς καὶ μακρῶς μὲν σημείον τῆς. -- τὸ δὲ
βραχέως τῆς. π. ἢ τῆς κοινῆς ἐδεμαῖς. ἐκείνων γὰρ καὶ ὅρους ἔδεντο. ταῦτης δὲ οὐ καὶ τὰς ἀπῆρας αὐτοῖς λέ-
γουσιν. ἐπενοήθη ἐμοὶ γὰρ τῆς κοινῆς σημείον δὲ τῶν τῆς πολλῶν πλάνη, καὶ οἶμαι καλὸν αὐτὸ δόξαί τις εὖ
φρονοῦσιν. ἐπενοήθη δὲ διπλοῦ τῆς σημείον. δὲ τῆς διπλῶν πᾶσι καὶ ταῦτῶν ἔχειν τῶν διωάμιν. ὅτε μὲν
οὐδὲ ἀπὲ βραχέως ὀφείλει λαμβανέσθαι σημείον ἐπενοήθη τῆς. L. μακρὰ δηλονότι κατὰρχαὶ αὐτῶ
βλέποντο τῆς ἰώτα σοιχείου σημείον ἔχουσα ὅτε δ' ἀπὲ μακρῶς, τῆς αὐτῆς εραμμύρον ἐποσί. T. μα-
κρὰ δηλονότι ἐν τῶν τέλει καὶ πρὸ νεῦον τῆς ἰώτα σημείον ἔχουσα. βέλτιον γὰρ ταῦτα τιθέναι, καὶ δὲ
γνωσκειν ποία ἔστιν ἡ κοινὴ, ἢ πλανωμύρους τινὰς τῆς ποεῖν, γράφειν ποεῖν ἀμαθῶς. καὶ φύσιν βραχὺ
φωνήεν, ἔχον δὲ ἐπαρμόμω δύο συμφωνά, ὡν τῆς δεύτερον ἀμετάβολον, ἀεὶ ἀπὲ μακρῶν λαμβανέειν.
ἢ καὶ τῆς φύσιν βραχὺ φωνῆεν ὅταν εἰς μέτρον λόγου κατὰλήσῃ, τῶν μακρῶν ἐπιπιδέντας, ἀπὲ μα-
κρῶν λαμβανέειν. ἀποπον γὰρ οἶμαι τῆς γ. ταῦτα μοι πρὸς αὐτὸ σωεαῦ εἶρη), καὶ τῆς μέτρον ἔχοντας
πεῖραν. εἰ δὲ τινες ὑπὸ ἀμαθῶς μεμφομένοι. βραχίς τῆς ὅσον λόγῳ. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ οἱ παλαιοὶ τῆς
καὶ λῆς ἐπινοήκοτες, ταῦτα τοιοῦτοις ἐδεδῶκασι. ἀλλὰ πῶς σωεαῦ, βραχίς λόγον τῆς
μὴ σωεαῦ ἔχοντες. ὡς καὶ πῶ τις ἐφη ἀεὶ δὲ ξυεαῦσι, θύρας δὲ ἐπιπιδεαῦ βέβηλοι. ἐγὼ δὲ καὶ ἀδι-
κῆν αὐτῶν αὐτὸ σωεαῦ, ὅς ἀπὲ πνοήσας βραχίς τῆς, τῆς λήθης βυθῶς κατὰκρῦψε, δεδιώς ἴσως τῶν
ἐν τῆς ἀσυνέτων μέμψιν. ἢ οὐδὲ καὶ αὐτὸς ἀδικεῖν δόξα αὐτὸ σωεαῦ, τῆς ἐπὶ τῶν μοι καὶ νοῦ τῆς
τοῖς πρὸς τῆς εἶδος ἀπὲ εἰδεῖν, εἰ καλῶς ἔχει ἢ μὴ. ἐπεὶ καὶ ἄμοι περὶ τῆς χροικῶν μῆθων καὶ τῆς
ἀλλῶν τῆς ἐν τοῖς δραμασι φερομύρων εἰδῶν ὅπινοῦσιν) δεῖα τῆς καὶ ἀπορρήτω ἐμπαρμόσ, πλείσα πο-
νησαμύρων περὶ τῆς τῶν καὶ τῆς ἐν αὐτοῖς μέτρον, καὶ ταῦτ' ἐν τοῖς δραμασι ἐξετίθη. ὡς ἀπὲ οἱ ἐντυ-
χαῖοῖτες ἔχοντες δὲ ἀνωσκειν, τὰς τε σφραῖς καὶ ἀπῆρας τῆς μῆθων καὶ τὰς ἐπωαδῶς, καὶ πῶ
ἔστιν εἰδος καὶ μέτρον τῆς μελῶν ἔκαστον. καὶ μὴ μέτῳ τῆς χροικῶν ὄραῖν μέλη τοῖς ὀφθαλμοῖς;